

Maria Prussak

"Dramaturgia Młodej Polski. Próba monografii dramatu z lat 1890-1918", Lesław Eustachiewicz, Warszawa 1982 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 27/3-4 (93-94), 242

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

EUSTACHIEWICZ Lesław: Dramaturgie Młodej Polski. Próba monografii dramatu z lat 1890-1918. Warszawa 1982, PWN, ss. 459, zł 160,-

Próba monografii dramatu polskiego z lat 1890-1918. Autor omawia teksty najwybitniejszych pisarzy tego okresu oraz teksty, które dziś są zapomniane a odegrały dużą rolę w epoce Młodej Polski i ważne są jako ilustracja odmian stylistycznych. Rozwój dramatu okresu został usystematyzowany według kryteriów stylistycznych. Wyodrębniono utwory przyporządkowane różnym prądom estetycznym - od kontynuacji schyłkowych form dramatu mieszczańskiego, do zapowiadających ekspresjonizm utworów Miścińskiego.

BP/93-94/37

Mar.P.

FAŁĘCKA Barbara: Sztuka tworzenia. Podmiot autorski w poezji kunsztownej polskiego baroku. Wrocław 1983, Oss., PAN IBL, Studia Staropolskie. T. 51, ss. 150, zł 85,-

Autorka, poprzez rekonstrukcję kategorii podmiotu czynności twórczych, omawia sposoby organizacji utworów XVII-wiecznej poezji kunsztownej. Wyróżnia cztery wcielenia (funkcje) nadawcy tej poezji: "poety-wirtuoza", "poety-konceptysty", "poety-demonstratora" i "poety-przewodnika po drogach tworzenia". Za ich cechy wspólne, charakteryzujące jednocześnie poetę kunsztownego uważa przede wszystkim stosunek przedmioty do tworzywa poetyckiego i "wyeksponowanie swego statusu autorskiego".

BP/93-94/38

M.L.